

Bruxelles, 15 noiembrie 2016
(OR. en)

**Dosar interinstituțional:
2016/0151 (COD)**

13624/1/16
REV 1

LIMITE

**AUDIO 113
DIGIT 119
CONSOM 251
TELECOM 201
CODEC 1502
IA 103**

NOTĂ

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Comitetul Reprezentanților Permanenți / Consiliul
Nr. doc. Csie:	9479/16 AUDIO 68 DIGIT 55 CONSOM 121IA 28 CODEC 744 TELECOM 98
Subiect:	Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2010/13/UE privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale având în vedere evoluția realităților pieței - Raport intermediar

I. INTRODUCERE

1. Context

La 20 mai 2016, Comisia a adoptat o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2010/13/UE privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale având în vedere evoluția realităților pieței¹.

¹ Documentul 9479/16 +ADD 1-4.

Actuala Directivă a serviciilor mass-media audiovizuale (SMAV) a fost adoptată în 2007 și codificată în 2010. Se bazează pe principiul țării de origine care permite libera circulație a serviciilor mass-media audiovizuale în UE. În același timp, aceasta urmărește o serie de interese publice generale, cum ar fi diversitatea culturală, protecția minorilor, protecția consumatorilor și libertatea mass-mediei. Atât serviciile lineare (TV), cât și serviciile la cerere sunt reglementate de directivă, deși într-o măsură diferită.

2. Propunerea Comisiei și evaluarea impactului

La 8 și 20 iunie 2016, Comisia a prezentat Grupului de lucru pentru audiovizual propunerea de modificare, împreună cu evaluarea impactului².

Obiectivul propunerii Comisiei este de a actualiza și moderniza actualul cadru de reglementare în domeniul audiovizualului astfel cum este prevăzut de Directiva SMAV din 2010, pentru ca acesta să corespundă mai bine erei digitale, caracterizată prin rapiditatea evoluțiilor tehnologice, apariția unor noi modele de afaceri și tipare de vizionare și consum în schimbare. Pe scurt, propunerea Comisiei³ vizează:

- să asigure protecția minorilor și a consumatorilor și în cadrul serviciilor de platforme de partajare a materialelor video;
- să simplifice normele care reglementează principiul țării de origine;
- să crească competitivitatea serviciilor de televiziune prin alinierea în continuare a normelor pentru serviciile liniare și pentru serviciile la cerere;
- să abordeze convergența mass-media prin actualizarea normelor privind comunicările comerciale audiovizuale;
- să asigure o punere în aplicare corespunzătoare a directivei prin consolidarea independenței autorităților naționale de reglementare și prin oficializarea actualului organism european al autorităților naționale de reglementare.

² Documentul 9479/16 ADD 1.

³ Pentru mai multe detalii cu privire la conținutul propunerii Comisiei, a se vedea, în documentul 10745/16, rezultatul lucrărilor din cadrul reuniunilor Grupului de lucru pentru audiovizual.

Atunci când a examinat evaluarea impactului, Grupul de lucru pentru audiovizual a luat în considerare lista orientativă de verificare prevăzută în orientările pentru tratarea evaluărilor impactului în cadrul Consiliului⁴. Delegațiile nu au invocat probleme majore în ceea ce privește evaluarea impactului realizată de Comisie. Pe de altă parte, delegațiile au considerat că a existat o serie de chestiuni care nu au fost abordate (integral) în cadrul evaluării impactului. Acestea sunt menționate în documentul 10745/16, secțiunea III.

3. Alte instituții/organisme

Comisia principală a Parlamentului European responsabilă de acest dosar este Comisia pentru cultură și educație. La 9 iunie 2016, comisia i-a desemnat în calitate de coraportori pe Sabine Verheyen (DE-PPE) și Petra Kammerevert (DE-S&D). Votul în cadrul comisiei este prevăzut să aibă loc la sfârșitul lunii ianuarie 2017.

Comitetul Economic și Social European a emis un aviz la 19 octombrie 2016.

II. SITUAȚIA ACTUALĂ ÎN CADRUL CONSILIULUI

Pe durata președinției slovace, Grupul de lucru pentru audiovizual a examinat propunerea Comisiei în cadrul mai multor reuniuni care au avut loc între iulie și octombrie 2016.

La 4 și 15 iulie, delegațiile și-au exprimat observațiile generale cu privire la propunerea Comisiei, urmate de examinarea capitol cu capitol⁵.

În cadrul reuniunilor sale din 1, 12 și 26 septembrie, precum și din 3 și 28 octombrie 2016, Grupul de lucru pentru audiovizual a procedat la o examinare detaliată a textului Comisiei, analizând separat fiecare dispoziție modificată⁶.

O serie de delegații mențin rezerve de examinare generale și specifice cu privire la propunerea Comisiei.

⁴ Documentul 9790/16 + COR 1.

⁵ O descriere detaliată a discuțiilor care au avut loc în cadrul acestor reuniuni poate fi găsită în documentul 11361/16.

⁶ Observațiile detaliate ale delegațiilor figurează în documentul 13934/16.

III. PRINCIPALELE REACȚII ALE DELEGAȚIILOR

Reacțiile delegațiilor pot fi grupate în jurul următoarelor aspecte principale:

1. Extinderea domeniului de aplicare

a) Serviciile de platformă de partajare a materialelor video - articolul 1 alineatul (1) litera (aa), articolul 28a

Pentru a răspunde la creșterea conținutului dăunător și a discursurilor de incitare la ură pe internet, Comisia propune să se extindă domeniul de aplicare al Directivei SMAV pentru a include serviciile de platformă de partajare a materialelor video. Acest lucru se realizează prin crearea unei categorii distincte de servicii cu o serie distinctă de norme. Platformele de partajare a materialelor video sunt cele al căror scop principal este de a oferi programe și materiale video generate de utilizatori, care stochează o cantitate mare de astfel de conținut și care nu au nicio responsabilitate editorială pentru conținutul stocat, dar, în același timp, ele stabilesc organizarea acestui conținut. Din acest motiv, Comisia propune o obligație pentru statele membre de a se asigura că platformele de partajare a materialelor video iau anumite măsuri corespunzătoare pentru a proteja minorii de conținutul dăunător și pe toți cetățenii de incitare la violență sau la ură.

Reacția statelor membre a fost amestecată. În primul rând, deoarece acestea nu erau suficient de clare în privința serviciilor precise cuprinse în **definiția** serviciilor de platformă de partajare a materialelor video (articolul 1). În această privință, unele state membre au identificat anumite părți din definiția platformelor de partajare a materialelor video, de exemplu, scopul principal și secțiunea dissociabilă⁷, prea restrictive întrucât ar putea să nu permită includerea conținutului video privind serviciile mass-media sociale. Comisia a confirmat că serviciile mass-media sociale astfel cum sunt cunoscute în prezent, și anume cele care nu sunt adresate publicului și al căror scop principal nu este acela de a oferi conținut audiovizual, nu sunt vizate, cu excepția cazului în care prestează un serviciu care respectă definiția unui serviciu de platformă de partajare a materialelor video⁸. În al doilea rând, a existat o îngrijorare legată de compatibilitatea obligațiilor impuse furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video în Directiva SMAV (noul articol 28a) și de limitările răspunderii pentru acești furnizori în Directiva privind comerțul electronic⁹. Comisia a asigurat delegațiile cu privire la compatibilitatea deplină a ambelor instrumente, deoarece propunerea de modificare a Directivei SMAV nu stabilește niciun fel de control ex ante al conținutului, ci doar reglementează modul în care este organizat acesta și cu obiectivul specific de protecție a minorilor împotriva conținutului dăunător și a tuturor cetățenilor împotriva discursurilor de incitare la ură.

⁷ A se vedea punctul b) de mai jos pentru „secțiunea dissociabilă”.

⁸ A se vedea, de asemenea, considerentul 3 din propunerea Comisiei.

⁹ Directiva 2000/31/CE (Directiva privind comerțul electronic).

În ceea ce privește **măsurile** pe care statele membre le pot impune platformelor de partajare a materialelor video (articolul 28a), unele delegații au considerat că sunt prea riguroase. Acestea au propus în schimb atingerea obiectivelor de protecție a minorilor și a cetățenilor prin intermediul educației în domeniul mass-mediei. Alte delegații au propus să se completeze lista cu măsuri care ar putea împiedica încărcarea de conținut anterior eliminat și ar asigura o prelucrare rapidă a raportărilor de conținut dăunător. Comisia a subliniat că statele membre pot alege din listă acele măsuri pe care le consideră adecvate în anumite circumstanțe. Cu toate acestea, statele membre nu pot să adopte măsuri mai stricte decât dacă acestea sunt compatibile cu Directiva privind comerțul electronic, deoarece Comisia propune armonizarea maximă pentru aceste servicii specifice. Unele delegații s-au opus acestei propuneri. În plus, alte câteva delegații au pus sub semnul întrebării utilitatea coreglementării pentru punerea în aplicare a acestor măsuri, în cazul în care statele membre nu pot depăși ceea ce s-a propus. Comisia a clarificat faptul că coreglementarea nu este obligatorie și că poate fi util să se specifice mai în detaliu conținutul măsurilor.

b) Secțiunea disociabilă a unui serviciu și materiale video scurte [articolul 1 alineatul (1)]

Având în vedere hotărârea Curții Europene de Justiție (cauza C-347/14), Comisia propune:

- extinderea definiției unui serviciu și la o secțiune (audiovizuală) care în conținut și în formă este **disociabilă** de activitatea principală non-audiovizuală¹⁰ [articolul 1 alineatul (1) litera (a) punctul (i) și articolul 1 alineatul (1) litera (aa) punctul (iii)]. Unele delegații au perceput această definiție ca fiind restrictivă, deoarece ar putea exclude din domeniul de aplicare al Directivei SMAV materialele video postate pe platformele sociale. De asemenea, mai multe delegații au solicitat o clarificare mai precisă a conceptului de „secțiune disociabilă”;
- includerea „**materialelor video de scurtă durată**” în definiția unui program [articolul 1 alineatul (1) litera (b)]. Având în vedere lipsa de claritate a ceea ce înseamnă o perioadă scurtă, anumite delegații au propus să se elimine referirea la durată, în timp ce alte câteva delegații au solicitat orientări suplimentare privind modul de interpretare al acestei noțiuni.

¹⁰ De exemplu, o secțiune video de sine stătătoare a unui ziar online.

2. Asigurarea unor condiții de concurență echitabile între serviciile liniare și serviciile la cerere

Propunerea Comisiei vizează crearea unor condiții de concurență mai echitabile între serviciile liniare și serviciile la cerere și, în același timp, asigurarea unui nivel coerent de protecție pentru toate aceste servicii. Este în special cazul promovării operelor europene, protecției consumatorilor, protecției minorilor și protecției împotriva discursurilor de incitare la ură (în cazul cărora normele sunt extinse și la platformele de partajare a materialelor video) și al procedurii de derogare de la principiul țării de origine. Cu toate acestea, mai multe delegații nu au fost mulțumite de abordarea Comisiei care menține reglementarea diferențiată pentru serviciile liniare și la cerere și ar dori, în schimb, ca normele să fie aliniate în continuare. În plus, o serie de delegații au dorit să fie asigurate condiții de concurență mai echitabile în raport cu platformele de partajare a materialelor video în anumite domenii cum ar fi comunicările comerciale.

a) Promovarea operelor europene (articolul 13)

Comisia propune consolidarea obligațiilor furnizorilor de servicii mass-media audiovizuale la cerere în ceea ce privește promovarea operelor europene în două moduri:

- i. statele membre trebuie să se asigure că furnizorii de servicii la cerere aflați sub jurisdicția lor alocă o cotă minimă de 20 % din cataloagele lor operelor europene și garantează scoaterea în evidență (vizibilitatea) a acestor opere. În ceea ce privește **cotele**, punctele de vedere ale statelor membre diferă în mod substanțial: un grup a fost împotriva introducerii unei cote obligatorii de 20 %, în timp ce alt grup s-a pronunțat în favoarea propunerii, iar unele delegații au propus chiar un procent mai mare. Anumite state membre și-au exprimat dorința de a fi în măsură să impună cote și asupra furnizorilor din afara jurisdicției lor. În ceea ce privește **scoaterea în evidență**, anumite delegații au solicitat să se clarifice ce se înțelege prin această noțiune și cum poate fi pusă în aplicare;

- ii. Statele membre pot solicita o **contribuție financiară** (taxă) de la furnizorii de servicii mass-media audiovizuale la cerere stabiliți pe teritoriul lor, dar și în alt stat membru, dar care vizează publicul lor național¹¹. Un grup de state membre a fost împotriva acestei propuneri pe motiv că aceasta subminează principiul țării de origine, în timp ce un alt grup de state membre a primit-o favorabil. În plus, mai multe delegații ar dori extinderea acestei posibilități la furnizorii de servicii liniare. Comisia nu interpretează această dispoziție ca o derogare de la principiul țării de origine, ci mai degrabă ca o clarificare a faptului că contribuțiile financiare sunt asimilate taxelor și, prin urmare, stabilirea lor ar trebui să rămână la latitudinea statelor membre, cu condiția ca acestea să fie compatibile cu legislația UE, în special cu normele privind ajutoarele de stat¹².

b) Comunicările comerciale (articolele 9, 10, 11, 20, 23)

Comisia propune o mai mare flexibilitate în ceea ce privește normele cantitative referitoare la publicitatea televizată și norme mai flexibile privind sponsorizarea și poziționarea de produse, care ar urma să se aplice serviciilor liniare și la cerere. Obiectivul este consolidarea capacității radiodifuzorilor de a investi în producția de conținut original, astfel încât aceștia să devină mai competitivi, în condițiile în care veniturile din publicitate migrează către mediul online.

- i. Delegațiile au avut opinii foarte diferite cu privire la propunerea Comisiei de a modifica normele cantitative (și anume limitarea și frecvența) privind **publicitatea televizată**. Propunerea Comisiei de a crește **frecvența** pauzelor publicitare de la 30 la 20 de minute a fost primită favorabil de un grup de delegații, în timp ce un alt grup de delegații s-a opus [articolul 20 alineatul (2)]. În ceea ce privește propunerea de a schimba calculul **limitei** publicitare de 20 % de la o oră la o zi (între orele 7.00 și 23.00), un grup de delegații a sprijinit această modificare, în timp ce alt grup a fost împotriva, subliniind efectul negativ asupra publicului, în special în intervalul orar de maximă audiență și având îndoieli cu privire la efectul pozitiv pe termen mediu și lung asupra veniturilor radiodifuzorilor (articolul 23).

¹¹ Considerentul 23 din propunerea Comisiei precizează indicatorii pe care statele membre îi pot utiliza pentru a determina dacă un serviciu la cerere vizează teritoriul lor.

¹² Acest lucru rezultă din Decizia Comisiei din 1 septembrie 2016 privind schemele de ajutoare de stat [C(2016) 5551 final].

În plus, unele state membre au subliniat faptul că relaxarea normelor de publicitate televizată ar trebui să fie analizată în conexiune cu norme mai laxe privind poziționarea de produse și sponsorizarea, mesajele de sponsorizare nefiind calculate în limita publicitară, ceea ce, per total, ar putea duce la o creștere semnificativă a volumului de comunicări comerciale la care va fi expus publicul.

Pentru a răspunde acestor preocupări, Comisia a subliniat că, având în vedere gama largă de servicii mass-media disponibile, unele dintre acestea fără nicio formă de publicitate, și concurența puternică de pe piața audiovizualului, piața va autoregamenta volumul de publicitate în cadrul serviciilor de televiziune.

- ii. În ceea ce privește dispozițiile privind **sponsorizarea** (articolul 10) și **poziționarea de produse** (articolul 11), un număr mare de delegații s-a exprimat împotriva propunerii Comisiei de a permite „mențiuni exprese cu caracter promoțional” în mesajele de sponsorizare și poziționarea de produse și „scoaterea exagerată în evidență” în poziționarea de produse. Aceste delegații au susținut că modificările propuse în primul rând estompează granițele dintre aceste tipuri de comunicări comerciale și publicitatea televizată și, în al doilea rând, că acestea ar putea avea un impact negativ asupra responsabilității și independenței editoriale a furnizorului de servicii mass-media. Unele delegații s-au opus modificării abordării poziționării de produse, cu poziții care variau între interzicerea și admisibilitatea acesteia.

Comisia și-a justificat abordarea flexibilă în ceea ce privește sponsorizarea și poziționarea de produse prin necesitatea de a răspunde realității actuale și de a încuraja recurgerea la aceste forme de comunicări comerciale pentru a valorifica întregul lor potențial.

- iii. Numeroase delegații doreau extinderea standardelor **calitative**¹³ (articolul 9) astfel încât acestea să acopere și platformele de partajare a materialelor video. Unele delegații ar fi dorit condiții de concurență mai echitabile între serviciile liniare și serviciile la cerere în ceea ce privește publicitatea la alcool. În acest sens, respectivele delegații au propus extinderea normelor mai stricte care se aplică în prezent doar pentru televiziune (articolul 22), astfel încât acestea să acopere și serviciile la cerere. Comisia a subliniat că propunerea sa întărește protecția minorilor față de comunicările comerciale inadecvate privind alcoolul și privind alimentele și băuturile cu conținut ridicat de grăsimi, sare și zahăr prin încurajarea elaborării de coduri naționale de conduită, precum și, dacă este cazul, de coduri de conduită la nivelul UE.

c) Protecția minorilor (articolul 12)

Delegațiile s-au exprimat favorabil, în principiu, în privința propunerii Comisiei de a alinia pe deplin domeniul serviciilor liniare și cel al serviciilor la cerere în ceea ce privește normele care vizează protecția minorilor, însă unele delegații doreau extinderea acestor norme și la platformele de partajare a materialelor video. De asemenea, numeroase delegații au afirmat că este important să se sublinieze rolul educației în domeniul mass-mediei în asigurarea protecției minorilor.

3. Îmbunătățirea funcționării principiului țării de origine și a aspectelor referitoare la jurisdicție

Principiul țării de origine este piatra de temelie a Directivei SMAV, întrucât un furnizor de servicii mass-media este reglementat printr-un singur set de norme, și anume normele statului membru în care este stabilit. Prin urmare, furnizorul poate oferi servicii în mod liber în cadrul UE, întrucât celelalte state membre trebuie să asigure libertatea de recepționare și nu pot restricționa retransmiterea serviciilor pe teritoriul lor decât în cazuri speciale. Comisia propune menținerea principiului țării de origine, aplicându-l însă și platformelor de partajare a materialelor video (deși pentru acestea ar urma să existe un mecanism specific de stabilire a jurisdicției), precum și întărirea acestui principiu în principal printr-o determinare mai ușoară a statului membru căruia îi revine jurisdicția și prin îmbunătățirea mecanismelor de cooperare. În general, statele membre au sprijinit principiul țării de origine, deși unele state membre s-au arătat mai curând rezervate.

¹³ Normele calitative prevăd, de exemplu, că comunicările comerciale trebuie să fie recognoscibile ca atare, că nu pot face uz de tehnici subliminale, că trebuie să respecte demnitatea umană, că nu pot viza țigările și medicamentele și că trebuie să asigure protecția minorilor în ceea ce privește alcoolul, precum și alimentele cu conținut ridicat de grăsimi, sare și zahăr.

a) Normele mai stricte și procedura referitoare la eludare (articolul 4)

Mai multe delegații au adus în discuție deficiențele principiului țării de origine în special în situațiile în care un stat membru decide să aplice măsuri **mai stricte** decât cele prevăzute în directivă - aceasta fiind bazată pe armonizarea minimă - și în care un furnizor de servicii mass-media decide să se stabilească în alt stat membru, cu reglementări mai puțin stricte, însă programele sale vizează celălalt stat membru. Referitor la acest aspect, mai multe state membre au adus în discuție dificultatea obligării acestor furnizori să respecte normele mai stricte pe care statele în cauză le-au introdus, de exemplu, în domeniul protejării minorilor sau al comunicărilor comerciale. Ca soluție potențială, unele din aceste delegații au propus să se urmeze „devierea” de la principiul țării de origine care a fost propusă de Comisie referitor la promovarea operelor europene [a se vedea punctul 2 subpunctul (a) de mai sus].

Directiva prevede o procedură care permite statelor membre să ia măsuri în acele situații în care un emițător se stabilește într-un alt stat membru doar pentru a eluda normele mai stricte din primul stat membru. Unele delegații au subliniat însă că procedura respectivă (**procedura referitoare la eludare**) nu este eficace, în prezent, din cauza complexității sale, și că propunerea Comisiei nu ușurează aplicarea acestei proceduri. Comisia a afirmat că procedura referitoare la eludare îngreunează libertatea de stabilire, fapt care justifică aplicarea strictă și restrictivă a acestei proceduri. În același timp, Comisia a recunoscut că procedura nu a fost utilizată până în prezent. Întrucât procedura referitoare la eludare nu poate fi aplicată decât în cazul transmisiilor de televiziune, unele delegații au solicitat extinderea ei astfel încât să acopere și serviciile la cerere.

b) Procedura de derogare (articolul 3)

Delegațiile au sprijinit, în general, simplificarea procedurii care permite statelor membre să aplice o derogare temporară de la libertatea de recepționare sau să restricționeze retransmisia serviciilor mass-media audiovizuale, în anumite circumstanțe speciale. Delegațiile au salutat, în special, crearea unei proceduri unice de derogare atât pentru serviciile liniare, cât și pentru serviciile la cerere, introducerea de noi motive de derogare, precum și posibilitatea de a utiliza o procedură de urgență indiferent de tipul de serviciu.

Unele delegații au ridicat însă problema diferenței dintre condițiile care trebuie satisfăcute pentru serviciile liniare în raport cu serviciile la cerere. În cazul transmisiilor TV, spre deosebire de serviciile la cerere, încălcarea trebuie să se fi produs în mod repetat (recurent). Comisia a explicat că motivul păstrării acestei diferențe este faptul că, în mediul online, este mai dificil să se determine când a avut loc o încălcare.

Unele delegații s-au exprimat în defavoarea extinderii termenelor pentru decizia Comisiei. Comisia a justificat termenele mai lungi invocând necesitatea de a ține seama de complexitatea aferentă deciziilor de limitare a libertății de a presta servicii, în contextul dat de termenele obligatorii interne ale Comisiei.

c) Criteriile de determinare a jurisdicției [articolul 2 alineatul (3)]

Mai multe delegații au considerat că schimbarea propusă în ceea ce privește determinarea statului membru care deține jurisdicție asupra unui furnizor de servicii mass-media este doar una cosmetică. Unele delegații considerau că ar fi trebuit explorate criterii alternative pentru abordarea chestiunilor precum teritoriul vizat de emițător.

Mai multe delegații s-au declarat împotriva modificării propuse a criteriului privind forța de muncă, din „o parte considerabilă a forței de muncă” în „majoritatea forței de muncă”. Respectivul delegații fie au considerat că acest criteriu ar fi lipsit de suficientă stabilitate, întrucât efectivele de personal au tendința să fluctueze, fie doreau clarificări suplimentare cu privire la tipul de angajați care ar urma să fie luați în considerare pentru determinarea majorității forței de muncă. Comisia a explicat că intenția sa este de a simplifica acest criteriu mai curând complex și că este deschisă să discute acest aspect în continuare cu statele membre.

d) Listele comune ale serviciilor [articolul 2 alineatul (5a) și articolul 28b alineatul (2)]

Pentru a asigura transparența și a facilita astfel punerea în aplicare a Directivei SMAV, Comisia propune crearea de liste comune (bază de date) ale serviciilor mass-media audiovizuale (TV și la cerere) și ale serviciilor de platformă de partajare a materialelor video. Lista în cauză ar urma să indice statul membru care deține jurisdicția, pentru fiecare serviciu, precum și criteriile pe baza cărora a fost stabilită jurisdicția. Delegațiile s-au exprimat, în general, în favoarea unei astfel de liste, însă mai multe dintre ele s-au declarat preocupate în ceea ce privește sarcina administrativă și costurile financiare pe care le-ar putea presupune întocmirea acestei liste și păstrarea ei la zi.

e) Jurisdicția pentru platformele de partajare a materialelor video [articolul 28b alineatul (1)]

Comisia propune aplicarea regulii țării de origine și în cazul platformelor de partajare a materialelor video. Întrucât unele dintre aceste platforme sunt stabilite în afara UE, dar au, în majoritatea cazurilor, o anumită formă de implantare în UE (o filială sau o societate-mamă), Comisia a propus ca acest tip de legătură cu UE să fie considerat o stabilire efectivă în sensul Directivei SMAV. Unele delegații au pus sub semnul întrebării aplicarea regulii țării de origine în cazul platformelor, iar altele au subliniat posibilitatea ca abordarea propusă să creeze un fenomen de căutare a jurisdicției celei mai favorabile. Anumite delegații au propus să se acopere și serviciile furnizate de platforme de partajare a materialelor video care sunt stabilite în afara UE. S-a exprimat, în general, solicitarea de a furniza clarificări suplimentare privind modul în care ar urma să funcționeze în practică atribuirea jurisdicției. Comisia a explicat că a ales să aplice principiul țării de origine și în cazul platformelor de partajare a materialelor video pentru a garanta că furnizorul unor astfel de servicii face obiectul normelor unuiu dintre statele membre ale UE și, în același timp, pentru a evita dubla jurisdicție.

4. Mecanismele de supraveghere și de monitorizare

a) Coreglementarea și autoreglementarea și codurile de conduită la nivelul UE [în principal articolul 4 alineatul (7)]

Deși Directiva SMAV din 2010 prevedea deja o posibilitate de folosire a **coreglementării și a autoreglementării**, Comisia încurajează o utilizare mai largă a acestui tip de reglementare în diferite domenii care fac obiectul directivei, în special în ceea ce privește descriptorii de conținut pentru conținutul dăunător (articolul 6a), protecția minorilor și combaterea discursului de incitare la ură pe platformele de partajare a materialelor video (articolul 28a), precum și comunicările comerciale, referitor la reducerea expunerii minorilor la publicitatea la alimentele și băuturile cu conținut ridicat de grăsimi, sare și zahăr și la publicitatea la alcool [articolul 9 alineatele (2) și (3)]. Acest tip de reglementare este exercitat prin coduri de conduită convenite în mod voluntar de către reprezentanții industriei, ONG-uri și alte părți interesate și, în cazul coreglementării, în cadrul stabilit de legiuitorul național.

Au fost ridicate numeroase întrebări în legătură cu aceste măsuri, întrucât practicile naționale privind punerea în aplicare a Directivei SMAV diferă între statele membre. Numeroase state membre au considerat că textul este neclar în ceea ce privește dacă există sau nu obligativitatea utilizării coreglementării sau a autoreglementării. Comisia a confirmat că acest tip de reglementare nu este obligatoriu și că ar trebui privit drept complementar măsurilor legislative. S-a pus în discuție și problema privind modul în care un stat membru poate asigura respectarea de către furnizorii de servicii mass-media stabiliți în alte state membre, dar ale căror programe vizează teritoriul lor, a codurilor de conduită convenite la nivel național. În plus, mai multe delegații au propus unificarea tuturor dispozițiilor referitoare la co-/autoreglementare într-un singur articol, pentru a evita repetiția și a asigura mai multă claritate.

Codurile de conduită la nivelul UE reprezintă un instrument de autoreglementare deja utilizat la nivelul UE, însă introdus acum și în Directiva SMAV. Numeroase delegații au solicitat mai multe detalii privind modul în care aceste coduri la nivelul UE vor fi elaborate și în care vor funcționa, precum și privind modul în care se va asigura aplicarea și impunerea respectării acestor coduri. Inclusiv în lumina acestor incertitudini, delegațiile au fost, în general, mai curând rezervate cu privire la ideea de coduri la nivelul UE, iar în unele cazuri, au fost chiar împotriva acestei idei. Comisia a explicat că aceste coduri la nivelul UE reprezintă o formă de autoreglementare, prin urmare ele neavând un caracter obligatoriu, spre deosebire de măsurile naționale legislative sau de coreglementare. Prin urmare, aceste coduri ar trebui să fie considerate drept o măsură excepțională și, în orice caz, complementară codurilor naționale.

b) Independența autorităților naționale de reglementare (articolul 30)

În general, statele membre au salutat ideea consolidării independenței autorităților naționale de reglementare. Numeroase delegații au considerat însă că cerințele sunt prea detaliate, preferând, în locul acestora, ca în text să fie specificate doar principiile de bază. Comisia și-a apărât propunerea explicând că autoritățile de reglementare independente sunt necesare pentru a asigura o punere în aplicare corespunzătoare a directivei și că, pentru a garanta independența tuturor autorităților de reglementare din UE, este necesar să fie stabilite cerințele detaliate în materie de independență.

c) ERGA (în special articolul 30a)

Comisia propune formalizarea Grupului european al autorităților naționale de reglementare din domeniul serviciilor mass-media audiovizuale (ERGA), care funcționează în prezent sub formă de grup de experți al Comisiei¹⁴. Întrucât Directiva SMAV se bazează pe armonizarea minimă (cu excepția reglementărilor propuse cu privire la platformele de partajare a materialelor video) și având în vedere accentul sporit pus pe co-/autoreglementare, Comisia vizează un grad mai mare de armonizare în punerea în aplicare a directivei în statele membre ale UE.

Mai multe state membre au sprijinit propunerea Comisiei, însă numeroase alte state membre au avut o poziție mai curând rezervată în ceea ce privește ERGA, iar unele au fost chiar împotriva. Statele membre erau preocupate în principal de faptul că atribuțiile și competențele ERGA se suprapun cu cele ale comitetului de contact (articolul 29), care reunește reprezentanții statelor membre și asistă Comisia în punerea în aplicare a directivei. În acest sens, numeroase delegații au solicitat să se facă o distincție clară între comitetul de contact și ERGA, iar rolul ERGA să se limiteze la furnizarea de consultanță tehnică și a unei platforme pentru schimbul de bune practici. Mai multe delegații au semnalat faptul că în text există trimiteri excesive la ERGA și au propus reducerea și/sau reechilibrarea acestora în favoarea comitetului de contact.

5. Alte chestiuni

Ca aspect general, delegațiile au solicitat clarificarea multor termeni și a multor concepte utilizate în propunerea Comisiei, printre care, în special: „volum mare” de conținut stocat pe platformele de partajare a materialelor video [articolul 1 litera (aa) punctul (i)], „deciziile editoriale” [articolul 2 alineatul (3) litera (b)], „securitatea publică” [articolul 3 alineatul (2) litera (b)], „dreptul la apărare” [de exemplu, articolul 3 alineatul (3) litera (e)], furnizori „cu o cifră de afaceri redusă” și „cu niveluri scăzute de audiență” [articolul 13 alineatul (5)], „societate-mamă” și „filială” (articolul 28b) etc.

¹⁴ Decizia Comisiei din 3 februarie 2014 privind înființarea ERGA.

Pe lângă chestiunile principale descrise la punctele 1-4, delegațiile au mai adus în discuție următoarele aspecte:

- **Cerințele în materie de accesibilitate (articolul 7)**

Comisia propusese eliminarea cerințelor în materie de accesibilitate din Directiva SMAV având în vedere propunerea sa de a reglementa accesibilitatea în cadrul actului european orizontal privind accesibilitatea¹⁵. O largă majoritate a delegațiilor doreau însă menținerea cerințelor de accesibilitate pentru serviciile audiovizuale în cadrul Directivei SMAV. În același timp, unele dintre aceste delegații au fost în favoarea introducerii unor cerințe mai ambițioase decât cele din textul actual, idee sprijinită de Comisie.

- **Public constituit într-o proporție semnificativă de copii (articolele 9 și 11)**

Numeroase delegații și-au exprimat preocuparea cu privire la modificarea din „programe pentru copii” în „programe al căror public îl constituie într-o proporție semnificativă copii”: ele au considerat termenul ca fiind vag și imprecis, ceea ce ar face dificilă punerea sa în aplicare. Comisia a explicat că scopul acestei modificări a fost extinderea protecției actuale a minorilor dincolo de programele destinate în mod explicit copiilor, având în vedere evoluția obiceiurilor de vizionare ale acestora.

- **Incitarea la violență și la ură (în principal articolele 6 și 28a)**

Mai multe delegații au atras atenția asupra neconcordanței între diferite părți ale textului care menționează motivele pe baza cărora se consideră că un anumit conținut mass-media incită la violență sau la ură. Anumite delegații doreau să adauge printre aceste motive și glorificarea terorismului și încălcarea demnității umane, în timp ce alte delegații ar prefera să nu fie specificat vreun motiv anume. Comisia a confirmat că ar trebui ca în tot cuprinsul textului să se utilizeze aceeași formulare, aliniată într-o măsură corespunzătoare cu definițiile prevăzute în Decizia-cadru a Consiliului din 2008¹⁶.

¹⁵ Documentul 14799/15.

¹⁶ Decizia-cadru 2008/913/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2008 privind combaterea anumitor forme și expresii ale rasismului și xenofobiei prin intermediul dreptului penal (JO L 328, 6.12.2008, p. 55).

- **Descriptorii de conținut (articolul 6a)**

Această propunere completează dispozițiile în materie de protecție a minorilor cu o nouă obligație de a furniza publicului suficiente informații privind caracterul dăunător al conținutului prin utilizarea unui „sistem de descriptori” (de exemplu, pictograme).

Numeroase delegații au solicitat clarificarea acestui termen. Anumite delegații au obiectat față de utilizarea descriptorilor de conținut, deoarece practicile naționale diferă în acest domeniu, iar pictogramele nu sunt utilizate în toate statele membre. Alte delegații au exprimat îndoieli cu privire la utilizarea codurilor de conduită la nivelul UE, una dintre delegații declarându-se împotriva armonizării la nivelul UE. Comisia a evidențiat faptul că un cod UE ar putea răspunde preocupării exprimate de anumite delegații privind situațiile în care serviciile care nu sunt stabilite pe teritoriul lor, dar care le vizează teritoriul nu utilizează același mod de descriere a conținutului cu efect negativ asupra publicului.
